

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Eventyr og Fortællinger. - 1889

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 366. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893708522448/facsimile.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

1791 følgende Note under Tægten: Philip Mordant var Synderens Navn. Han var 27 Aar gammel, velstakt, smuk, rig, af adelig Familie, vittig og underholdende i Selskab, og det, som er mere værdt end alt det andet, inderlig effret af den Tidige, han elskede. Mit dette gav ham saa megen Afsmag for Lirer, at han i fortvivlelse gjorde Vers og Kied sig.

§. 144, L. 20. Hvad hver med Desjel tilstaaer dog er ilde] Muffen til Besjels Fortælling „Herremanden.“

— — — 21. Der til har Engelsen Manden eene Lov] Her til i 1786 og 1791 følgende Note under Tægten: William Smith hed denne løierlige Karl. Han troede med Madame Deshoulières: «qu'à coquerer toute belle est encline», og at ingen kunde undtages fra denne Lovregel, uden dumme og fygge. Hans smukke, men dydige Kone blev derfor efterhaanden saa dum og grum i hans Øine, at han hangte sig af Uergjælf.

Mme. Deshoulières, f. 1634, død 1694, var i sin Tid høit anseet som Digterinde (man talte hende endog „den 10de Muse“ eller „den franske Pallas“). Citatet findes i et Digt fra hende til en af hendes Døttre, men rigtigst med Ordet alle istedenfor helle (se f. Ex. Oeuvres de Mme. Des Houlières, nouv. édit., Paris, an VII, Tome Ier, p. 113.)

— — — 25. Sphærens Harmonier] See ovenfor, §. 335, Anm. til §. 45 L. 3-4.

— 145, — 7. det er en engel[sk Streg] En Note i 1786 og 1791 henviser her til en Anekdot i Ugestriften „Læsefabinet for begge Køn“ (Kbhvn. 1785) om en rig engel[sk Udsømand, Sir Thomas Dolsey, der uden videre lod sit ene Been sætte af, fordi hans Elskede, som havde et Træbeen, ansaae det for umuligt med en saadan Legemsbrøst at kunne bevare en Mand's Kjærlighed og alene af denne Grund heardnattet havde aflaaet hans Udsømandstilbud. Efter nu selv at have faaet anlagt et Træbeen, fremstillede han sig paany for sin tilbedte Mids Luzie, som, vært over et saadant Beviis paa Kjærlighed, styrkede maalløs i hans Arme og endnu samme Dag blev forenet med ham i et lykkeligt Udsømandsforbund.

— — — 13. Man bander Pine deux, trois, quatre] Der til i 1786 og 1791 følgende Note under Tægten: En spidende franskmand hørte, at hans Modpart, hver Gang han gjorde et ulykkelig Kast, raabte: Pine Død! Da han selv tabte, og tabte glubst, vilde han overbænde den Døds, og raabte: pine